

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului prin care s-a solicitat casarea sentinței Judecătorei Drochia din 18 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014, în cauza penală în privința lui

***Iurco Sergiu Ion**, născut la 24 iulie 1983, originar și domiciliat în s. Țarigrad, r-nul Drochia;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 02.12.2010 – 18.12.2012 (prima instanță)***
- 2. 15.01.2013 – 19.03.2014 (instanța de apel)***
- 3. 17.06.2014 – 17.09.2014 (instanța de recurs ordinar)***

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 18 decembrie 2012 **Iurco Sergiu Ion** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patru zeci) ore fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Au fost admise parțial acțiunile civile ale părții vătămate Babără Mariana și ale părții civile Cebotari Sergiu cu dispunerea încasării:

- din contului lui Iurco Sergiu în beneficiul lui Babără Mariana a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei;
- din contul lui ÎI „Adelina Postovan” și Iurco Sergiu în beneficiul lui Cebotari Sergiu a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 000 (șase mii) lei;

- din contul lui ÎI „Adelina Postovan” și Iurco Sergiu în beneficiul lui Babără Mariana a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000 (două mii) lei.

2. În fapt, pe baza probelor administrate instanța de fond a constatat că, Iurco Sergiu, la 01.09.2008, aproximativ la orele 17³⁰, conducând automobilul de serviciu de model „Renault-Clio”, n/î C LW 530, la str. Gh. Vodă, or. Drochia, din neatenție, încălcând prevederile art. 45 alin. (1) lit. a), b), d) ale Regulamentului circulației rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a ieșit pe contrasens, unde a săvârșit tamponarea cu automobilul de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015 condus de către cet. Cecoi Serghei, locuitor al or. Drochia, str. Sfatul Țării nr. 24/78. În rezultatul accidentului rutier pasagerului automobilul de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015 cet. Babără Mariana i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractura coastei a șasea pe dreapta, comoție cerebrală, traumă închisă cranio-cerebrală, contuzia toracelui, plagă contuză a părții păroase a capului.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea în comitere a infracțiunii incriminate precum și respingerea acțiunilor civile înaintate.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a invocat faptul că declarațiile părții vătămate Babără Mariana și ale martorului acuzării Sobolev Vladimir sunt în contradicție.

De asemenea, conform raportului de expertiză auto-tehnică nr. 640 din 16.01.2009 s-a constatat cu certitudine că vinovat de comiterea accidentului este șoferul automobilului „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015, care a intrat pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul de model „Renault-Clio”, n/î C LW 530, care se deplasa regulamentar.

A mai indicat apelantul că instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorilor Moscalu Mihail și Micșanschi Vitalie care au menționat că fiind chemați la poliție au semnat două scheme ale accidentului rutier, însă la dosar este anexată doar o singură schemă.

În concluzie, apelantul a menționat că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe care ar confirma că dînsul a comis infracțiunea prevăzută la art. 264 Cod penal.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014 a fost admis apelul declarat de inculpat, casată parțial sentința din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurco Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal pe motivul intervenirii termenului prescripției în temeiul art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate instanța de apel a constatat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

La argumentul formulat de către inculpat privind faptul că automobilul de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015 se deplasa pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul de model „Renault-Clio”, n/î C LW 530 instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece atât din procesul verbal de cercetare la fața locului din 01.009.2008, cât și din schița accidentului rutier din 01.09.2008 (f.d. 7, vol. I) rezultă că, locul tamponării a avut loc pe banda de deplasare a automobilului de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015, care se deplasa regulamentar la o distanță de 2,3 m de la acostament, pe când automobilul de model „Renault-Clio”, n/î C LW 530 condus de Iurco Sergiu se deplasa la o distanță de 3,8 m de la acostament, lățimea totală a carosabilului fiind de 6,10 m, din care rezultă că anume inculpatul a ieșit pe contrasens, pe banda de deplasare a automobilului de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015, iar acest fapt a fost confirmat și de martorul Luncaru V., audiat în ședința instanța de apel.

A mai constatat instanța de apel că infracțiunea imputată inculpatului Iurco Sergiu este clasificată ca fiind una ușoară în baza art. 16 Cod penal, iar de la comiterea acesteia au trecut mai mult de 2 ani, ceea ce rezultă că în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal a expirat termenul prescripției tragerii la răspundere penală de 2 ani prevăzut pentru comiterea infracțiunilor ușoare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului, care invocând temei pentru recurs pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Iurco Sergiu să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii incriminate, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea recursului declarat recurentul menționează că din probele administrate pe cauză nu rezultă vinovăția inculpatului Iurco Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, deoarece în speță sunt constatate elemente caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării.

Mai indică autorul recursului asupra faptului că martorul Luncaru Vasile a recunoscut că au fost întocmite două scheme ale locului accidentului rutier, iar prin raportul de expertiză auto-tehnică nr. 640 din 16.01.2009 s-a constatat cu certitudine că vinovat de comiterea accidentului rutier din 01.09.2008 se face șoferul automobilului de model „Renault-Laguna”, n/î DR AO 015, care a intrat pe contrasens și a lovit automobilul de model „Renault-Clio”, n/î C LW 530, care se deplasa regulamentar, astfel, încălcând pct. 3) din Regulamentul circulației rutiere.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, conform pct. 8) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul cînd – nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi temei pentru casarea hotărîrii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din analiza minuțioasă a textului deciziei contestate, Colegiul penal ajunge la concluzia că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță și menținută de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărîrilor atacate.

Instanțele de judecată au examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcînd o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrînd acțiunile lui Iurco Sergiu în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, criticile formulate de către recurent care vin în sprijinul argumentului precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii – sunt neîntemeiate, întrucît acestea se fundamentează, în mare parte, pe circumstanțele de fapt și modul de apreciere a probatoriului, care constituie o prerogativă exclusivă a instanțelor de fond, delegate cu examinarea fondului cauzei. Mai mult de atît, în recursul vizat au fost invocate aceleași argumente care au constituit subiect de discuție și în instanța de apel.

În speța de referință, instanța de recurs consideră plauzibilă sesizarea instanței de apel cu privire la intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Așadar, este de menționat că, în baza rechizitoriului, fapta inculpatului a fost încadrată conform prevederilor art. 264 alin. (1) Cod penal, pentru care legiuitorul a prevăzut o pedeapsă maximă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, iar prin prisma prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea incriminată se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În continuare, din materialele dosarului, Colegiul penal reține că din momentul comiterii faptei incriminate – 01 septembrie 2008 și pînă în momentul pronunțării deciziei – 19 martie 2014 s-a scurs un termen mai mare de 5 (cinci) ani, iar în raport cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal prescripția tragerii la răspundere penală expiră după 5 ani de la săvîrșirea unei *infracțiuni mai puțin grave*.

Totodată, la alin. (2) din dispoziția aceleiași norme, legiuitorul determină nemijlocit momentul scurgerii prescripției, dar și a încetării scurgerii acesteia, care sunt marcate de ziua săvîrșirii infracțiunii și respectiv – rămînera definitivă a hotărîrii instanței de judecată.

În practică, scurgerea prescripției în sensul vizat, se materializează prin data comiterii faptei, constatată în actul de învinuire a organului de urmărire penală, iar cît privește statutul definitiv al hotărîrii instanței de judecată, Codul de procedură penală la art. 466 reglementează modalitățile și momentul cînd o hotărîre a instanțelor de fond devine definitivă.

În cauza penală adnotată, relevantă este prevederea consemnată în alin. (3) art. 466 Cod de procedură penală unde „*Hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel*”.

Astfel, din circumstanțele indicate mai sus rezultă că fapta inculpatului Iurco Sergiu cade sub incidența prevederilor art. 60 Cod penal, cu întrunirea elementului cronologic și al celui juridic – factori care just și legal au fost reținuți de către instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și, avînd în vedere că recursul declarat se combate prin cele expuse mai sus, se impune soluția de a declara inadmisibil recursul avocatului Ailoi Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014 în cauza penală în privința lui *Iurco Sergiu Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 septembrie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma